Η ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΕΝΟΣ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΥ

ΤΟΥ ΚΟΝΑΝ ΝΤΟΥΛ

Η ΝΕΚΡΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΣΕΡΛΟΚ ΧΟΛΜΣ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου καὶ τέλος).

Χόλμς περίμενε τὸν ἄνθρωπο μὲ τὸ σκοῦφο νὰ πλησιάση στὴν κατάλληλη ἀπόστασι.

Καὶ τὴ στιγμὴ ποὺ ὁ σκευοφύλαξ ἔφτασε κοντὰ στὴν πόρτα, ἡ κάννη ἑνὸς περιστρόφου ἄστραψε μπροστὰ στὰ μάτια του καὶ μιὰ φωνὴ χαμηλή, ἀλλὰ ἐπιτακτική, ἀκούστηκε:

— Ἄνοιξε γρήγορα τὴν πόρτα, ἀχρεῖε! Θέλω νὰ ἰδῶ τί γίνεται μέσα σ' αὐτὴ τὴν ἐκκλησία.

Ὁ σκευοφύλαξ ἔκαμε ἕνα ξαφνικὸ πήδημα πρὸς τὰ πίσω καὶ σήκωσε τὸ βαρὺ κλειδὶ ποὺ κρατοῦσε, σὰν νἄθελε νὰ χτυπήση μ' αὐτὸ τὸν Χόλμς.

Μὰ ὁ Χόλμς ἔβγαλε μὲ ἀστραπιαία ταχύτητα τὸ περίστροφό του καὶ πυροβόλησε τὸν σκευοφύλακα κατάστηθα.

Ὁ κακοῦργος σωριάστηκε στὸ χιόνι νεκρός, χωρὶς νὰ βγάλη λέξι.

— Ἕνας ἀκόμη φόνος, ψιθύρισε ὁ ἀστυνομικός. Εἶνε τρομερό! Δυστυχῶς, δὲν μποροῦσε νὰ γίνη διαφορετικά.

Ἔσκυψε κατόπιν, πῆρε τὸ κλειδὶ ἀπ' τὸ θερμὸ ἀκόμα χέρι τοῦ σκευοφύλακος, κλείδωσε σιγὰ-σιγὰ τὴν πόρτα τοῦ ἐργοστασίου τῶν κιβδήλων λιρῶν καὶ ἔτρεξε στὸ τηλεγραφεῖο.

Ὅπως τὸν εἶχε πληροφορήσει ἡ Ἔδιθ, ἡ τηλεγραφικὴ συσκευὴ ἦταν ἐκεῖ.

Ὁ Χόλμς τὴ διέκρινε ρίχνοντας στὸ μικρὸ δωμάτιο τοῦ σταθμοῦ τοῦ τηλεγραφείου τὸ φῶς τοῦ ἠλεκτρικοῦ του φανοῦ.

— Θαυμάσια! ψιθύρισε. Καὶ τώρα ἂς σπάσουμε τὴν πόρτα κι' ἂς μποῦμε νὰ τηλεγραφήσουμε γρήγορα-γρήγορα στὴν ἀστυνομία τοῦ Λονδίνου. Ἀσφαλῶς θὰ μείνουν κατάπληκτοι ὅταν μάθουν τί συμβαίνει.

Ἡ πόρτα τοῦ τηλεγραφικοῦ σταθμοῦ ὑπεχώρησε εὔκολα, ὅταν ὁ Χόλμς τὴν ἔσπρωξε μὲ τοὺς δυνατούς του ὤμους.

Ἤξερε εὐτυχῶς νὰ χειρίζεται θαυμάσια τηλεγραφικὴ συσκευή. Δὲν δυσκολεύτηκε συνεπῶς καθόλου νὰ ἐπικοινωνήση μὲ τὸ Τμῆμα Ἀσφαλείας τοῦ Λονδίνου καὶ νὰ στείλη τὸ ἑξῆς τηλεγράφημα:

«Στεῖλε μου γρήγορα στὸ Σπρίγκφηλδ μιὰ ντουζίνα ἐφίππους ἀστυφύλακας... Εἰδοποιῆστε νἄρθη μαζύ σας καὶ τὸν βοηθό μου, τὸν Χάρρυ Τάξον. Μὴν ἀργεῖτε καθόλου... Πρόκειται νὰ σᾶς παραδώσω τοὺς κιβδηλοποιοὺς τοῦ Λονδίνου.

Σέρλοκ Χόλμς».

— Καὶ τώρα, μουρμούρισε ὁ Χόλμς βγαίνοντας ἀπὸ τὸν σταθμό, δὲν μοῦ μένει παρὰ νὰ φροντήσω ἔξω ἀπὸ τὸ ἐργοστάσιο τῶν κιβδήλων νομισμάτων, ὅσο νὰ ρθῆ ἡ δύναμις τῶν ἀστυφυλάκων ποὺ ζήτησα...

Πράγματι, σὲ λίγο ὁ Χόλμς βρισκόταν καὶ πάλι ἔξω ἀπὸ τὴν πόρτα τῆς φωληᾶς τῶν κιβδηλοποιῶν. Τὸ πτῶμα τοῦ σκευοφύλακος βρισκόταν ἐκεῖ ξυλιασμένο πειὰ ἀπ' τὴν τρομερὴ παγωνιά.

Ὁ Χόλμς τὸ σήκωσε ἀπ' τὶς μασχάλες καὶ τὸ ἔσυρε παρακάτω, γιὰ κάθε ἐνδεχόμενο.

Μέσα στὸ ἐργοστάσιο ἐδούλευαν πυρετωδῶς.

Ἀκουγόταν καθαρὰ ὁ ρυθμικὸς κρότος τῶν μηχανημάτων.

Ὁ ἀστυνομικὸς ἀνέβηκε σ' ἕνα δέντρο καὶ κύτταξε μέσα ἀπὸ ἕνα παράθυρο. Ὅλοι ἦσαν ἀφοσιωμένοι στὴν ἐργασία τους. Λόγῳ τοῦ κρότου τῶν μηχανῶν, δὲν εἶχαν ἀκούσει εὐτυχῶς τὸν πυροβολισμὸ ποὺ εἶχε ρίξει προηγουμένως ὁ Χόλμς ἐναντίον τοῦ σκευοφύλακος.

Ὁ ἀστυνομικὸς κατέβηκε ἀπὸ τὸ δέντρο κι' ἔτριψε μ' εὐχαρίστησι τὰ χέρια του.

Ἡ ὥρα περνοῦσε...

Ὁ Χόλμς εἶχε τεντωμένο τὸ αὐτί του περιμένοντας ν' ἀκούση τὸ κάλπασμα τῶν ἀλόγων τῶν ἐφίππων ἀστυφυλάκων, τοὺς ἀποίους περίμενε ἀνυπόμονα.

Ἐπὶ τέλους, ὕστερα ἀπὸ ἀρκετὴ ὥρα, οἱ ἔφιπποι ἀστυφύλακες ἔφθασαν καλπάζοντας σὰν δαιμονισμένοι.

Ὁ Χόλμς τοὺς ἔκαμε σινιάλο νὰ σταθοῦν καὶ ἐξήγησε ἀμέσως στὸν ἐπὶ κεφαλῆς ἀξιωματικὸ τί συμβαίνει.

Ἀμέσως ἡ ἐκκλησία ποὺ εἶχε μεταβληθεῖ σ' ἐργοστάσιο κιβδηλοποιΐας, περικυκλώθηκε ἀπὸ τοὺς ἀστυνομικούς. Μερικοὶ ἀπὸ αὐτοὺς ἀνέβηκαν στὰ παράθυρα. Κι' ὅταν ὁ Χόλμς ἄνοιξε τὴν πόρτα καὶ πρότεινε στοὺς κιβδηλοποιοὺς τὸ πιστόλι του, ἔκαναν τὸ ἴδιο κι' αὐτοί.

— Μὴν κουνηθῆτε, ἀχρεῖοι! φώναξε ὁ ἀστυνομικός.

Οἱ κιβδηλοποιοὶ τὰ χάσανε.

Ἦταν τόσο ἀπρόοπτο αὐτὸ ποὺ συνέβαινε, ὥστε παραδόθηκαν, χωρὶς νὰ φέρουν καμμιὰ ἀντίστασι.

Οἱ ἀστυνομικοὶ τοὺς πέρασαν τὶς χειροπέδες καὶ τοὺς μετέφεραν στὸ Λονδίνο, μαζὶ μὲ τὴν Ἔδιθ.

Τὰ πτώματα τοῦ Οὔμβολδ, τοῦ ἱερέως καὶ τοῦ σκευοφύλακος, ἐτάφησαν ἀμέσως τὸ πρωΐ. Καὶ μιὰ ὥρα ἀργότερα συνελήφθη κι' ὁ ἀδελφὸς τῆς Ἔδιθ.

Μόνον ὁ καταχθόνιος ὀδοντοϊατρὸς Χάρπερ μπόρεσε νὰ διαφύγη. Πῶς; Ποιὸς τὸν εἰδοποίησε; Τί μυρίστηκε; Μυστήριο...

Ὡστόσο ὁ Χόλμς δὲν ἀπελπίστηκε.

Ἄφησε νὰ περάση ἀρκετὸς καιρὸς καὶ μιὰ μέρα ἐδημοσίευσε στὶς ἐφημερίδες μὲ ἄλλο ὄνομα, μιὰ ἀγγελία, ζητῶντας *«ἕναν πεπειραμένον χαράκτη γιὰ κάποια ἐπικερδῆ ἐπιχείρησι»*.

Ἔλπιζε ἔτσι ὁ Χόλμς νὰ πιάση στὴ φάκα τὸν Χάρπερ, ὁ ὁποῖος σὰν «ἐπαγγελματίας» κιβδηλοποιός, γνωρίζων ἀπὸ τέτοια ἐργασία, θὰ ἔσπευδε ν' ἀπαντήση στὸ ὕποπτο δημοσίευμά του, νομίζοντας ὅτι πρόκειται περὶ ἐπιχειρήσεως κιβδήλων νομισμάτων.

Τὸ κόλπο τοῦ Χόλμς πέτυχε ἀπολύτως.

Ἀνάμεσα στὸ σωρὸ τῶν ἐπιστολῶν ποὺ ἔλαβε, βρῆκε καὶ μιὰ τοῦ Χάρπερ.

Ὁ Χάρπερ τοῦ ἔγραφε μὲ ψεύτικο ὄνομα, μὰ ὁ διάσημος ἀστυνομικὸς δὲν γελάστηκε.

— Ἡ ἐπιστολὴ αὐτή, Χάρρυ, εἶπε στὸ βοηθό του, εἶνε τοῦ Χάρπερ. Εἶμαι βέβαιος γι' αὐτό. Μοῦ ὁρίζει συνέντευξι σ' ἕνα ὕποπτο ξενοδοχεῖο.

— Καὶ θὰ πᾶτε, διδάσκαλε;

— Βεβαίως θὰ πάω. Ἂν δὲν τὸν πάω αὐτὸν τὸν ἀχρεῖο, δὲν θὰ ἡσυχάσω.

Πράγματι, τὴν ἄλλη μέρα, τὴν ὥρα τοῦ ραντεβοῦ, ὁ Χόλμς μεταμφιέσθηκε μὲ ἐξαιρετικὴ τέχνη καὶ τράβηξε γιὰ τὸ ξενοδοχεῖο, στὸ ὁποῖο τὸν περίμενε ὁ Χάρπερ. Βρῆκε τὸν τυχοδιώκτη ἐκεῖ, νὰ τὸν περιμένη στὸ δωμάτιό του. Ὁ ἀστυνομικὸς ἦταν βέβαιος πὼς ὁ Χάρπερ δὲν θὰ τὸν ἀνεγνώριζε. Ἤξερε νὰ μεταμφιέζεται τόσο καλά.

Μὰ μόλις ὁ Χόλμς μπῆκε στὸ δωμάτιο, παρ' ὅλη τὴν πετυχημένη μεταμφίεσί του, ὁ πονηρὸς ψευτοσδοντογιατρὸς τὸν ἀναγνώρισε ἀμέσως. Καὶ πρὶν ὁ ἀστυνομικὸς προφτάσει νὰ πῆ λέξι, πρὶν προφτάσει νὰ χαιρετήση κάν, ὁ Χάρπερ τράβηξε μ' ἀστραπιαία ταχύτητα τὸ περίστροφό του κάτω ἀπὸ τὸ προσκέφαλό του καὶ πυροβόλησε ἐναντίον του δυὸ φορὲς στὴ σειρά.

Ἂν ὁ Χόλμς δὲν πρόφταινε νὰ προφυλαχτῆ, ἂν δὲν πηδοῦσε ἀποτόμως δεξιά, δὲν θὰ γλύτωνε ἀπὸ τὸν θάνατο.

Ταχὺς ὅμως καὶ ψύχραιμος καθὼς ἦταν, ἀμέσως μόλις ξέφυγε ἀπὸ τὶς σφαῖρες τοῦ κακούργου καὶ πρὶν ὁ Χάρπερ προφτάσει νὰ ξαναπυροβολήση, ὥρμησε ἐναντίον του καὶ ρίχνοντάς τον πάνω στὸ κρεββάτι, μὲ τὸ γόνα στὸ στῆθος, τοῦ φώναξε:

— Παραδόσου, ἄθλιε!

Ὁ Χάρπερ ἔννοιωσε συγχρόνως στὸν κρόταφό του τὴν κάννη τοῦ περιστρόφου τοῦ ἀστυνομικοῦ κι' ἀναγκάστηκε νὰ μουγκρίση:

— Παραδίδομαι!

Ὁ Χόλμς τοῦ πέρασε γρήγορα-γρήγορα τὶς χειροπέδες καὶ κατόπιν τὸν ἔσυρε ἔξω ἀπ' τὸ ὕποπτο ἐκεῖνο ξενοδοχεῖο, μὲ τὸ πιστόλι στὸ χέρι. Τὸν φόρτωσε σ' ἕνα ἁμάξι καὶ τὸν ὡδήγησε στὴν ἀστυνομία.

Ἔτσι ἐτελείωσε ἡ περίφημη ὑπόθεσις τῶν πλαστῶν λιρῶν τῆς Τραπέζης τῆς Ἀγγλίας, μ' ἕναν ἀκόμη θρίαμβο τοῦ Σέρλοκ Χόλμς.

Ἡ Τράπεζα τῆς Ἀγγλίας χάρισε στὸν διάσημο Λονδρέζο ἀστυνομικὸ εἴκοσι χιλιάδες λίρες, γιὰ τὸ κατόρθωμά του. Μά, ὅπως πάντα, ὁ Χόλμς διέθεσε τὸ μισὸ ποσὸν γιὰ τοὺς φτωχοὺς τοῦ Λονδίνου.

Οἱ κιβδηλοποιοὶ δικάστηκαν καὶ καταδικάστηκαν αὐστηρά.

Ἡ ὡραία καὶ ἄμιαλη Ἔδιθ πέθανε στὶς φυλακὲς ἀπὸ τὴ λύπη της γιὰ τοὺς ἐξευτελισμοὺς ποὺ ὑπέστη καὶ τὶς τόσες της ἀπογοητεύσεις...

ΤΕΛΟΣ

ἕνα ἐπάνω στὸ ἄλλο.

Μὴ γελᾶτε δυνατά, ἀνοίγοντας ὑπερμέτρως τὸ στόμα σας.

Μὴ βάζετε μεγάλες μπουκιὲς στὸ στόμα σας, γιὰ νὰ μὴ φουσκώνουν τὰ μάγουλά σας, καὶ φαίνεται παραμορφωμένο τὸ πρόσωπό σας.

Μὴ δίνετε ποτὲ τὸ χέρι σας μὲ ἀκεφιὰ καὶ μὲ νωχέλεια.

Νὰ κάθεστε χωρὶς νὰ σωριάζεστε καὶ νὰ ζαρώνετε ἐπάνω στὸ κάθισμα.

Μοῦ ἐπιτρέπετε τέλος, ἀγαπητὲς ἀναγνώστριες, νὰ σᾶς συμβουλέψω κι' ἕνα ἀθῶο τέχνασμα; Ὅταν εἶστε μόνη, ἢ βρίσκεστε μὲ ἀνθρώπους ποὺ δὲν σᾶς ἐνδιαφέρουν καὶ σᾶς ἔρχεται ὁ «πειρασμὸς» νὰ παραμελήσετε τὶς κινήσεις σας, τὶς στάσεις σας καὶ τὴν ἔκφρασί σας, σκεφθῆτε ἔξαφνα ὅτι ἐκεῖνος ποὺ ἀγαπᾶτε, ἐκεῖνος στὸν ὁποῖον θέλετε ν' ἀρέσετε, εἶνε ἐκεῖ κοντά σας, πίσω ἀπὸ τὴν πόρτα, καὶ σᾶς κυττάζει ἀπὸ τὴν κλειδαρότρυπα.

Ἀμέσως τότε θὰ ξαναβρῆτε τὴ γλύκα τοῦ χαμόγελου καὶ τὴ χάρι τῶν κινήσεών σας.

Δοκιμάστε, καὶ θὰ ἰδῆτε ὅτι ἔχω δίκηο».

Ε. Β.